

WFL

רשומות

קובץ התקנות

8 באפריל 1984

4616

ו' בניסן התשמ"ד

עמוד

1256	תקנות המים (היטל איוון), התשמ"ד-1984
1260	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 8), התשמ"ד-1984
1260	תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 8), התשמ"ד-1984
1261	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ד-1984
1265	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ד-1984
1274	תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת), התשמ"ד-1984
1279	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי להתקנת מערכת גז מרכזית) (תיקון מס' 2), התשמ"ד-1984
1281	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחיר למצות ולקמח מצה כשרים לפסח התשמ"ד), התשמ"ד-1984
1282	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב) (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

תגדרות

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"מקורות" — מקורות, חברת מים בע"מ, המפיקה או מספקת מים על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקה אותם בעצמה ובין אם קיבלה אותם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עמו, לרבות חברי-בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצה;

"משתמש במים" — מי שנמנה עם תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"מערכת הפקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם ולהובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושי השונים של הצרכן אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

"נקודת מעבר" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתייחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוט של אותה עיריה או מועצה מקומית;

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.

(3) המקום שעליו הורה נציב המים, אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר ;

— "נקודת מדידה" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר ;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר ;

"כמות מים מוקצה" — כמות מים המוקצה כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות המים (השימוש במים באזור קיצוב), התשל"ו—1976² ;

"כמות מים נחרגת" — כמות מים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצה ;

"כמות המים המסופקת", לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה ;

"הוצאות הפקה" — ההוצאות להפעלה ולהנהלה, להחזקה ולשירותי הון של מערכת הפקה המים ;

"עלות מים" — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההפקה וההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין ;

"יחידת מים" — מטר מעוקב של מים ;

"מחיר מים" — המחיר המשולם לספק מאת צרכן, בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו ; נקבע מחיר מים בתעריף — המחיר הקבוע בתעריף ;

"קרון חידוש" — קרון לחידוש מערכות הפקה מים ומערכות הספקת מים אשר הקמתה, ההשתתפות בה ודרך פעולתה אושרו בידי נציב המים.

דרך החישוב של
עלות המים

2. (א) חישוב עלות מים, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, ייעשה אך ורק בהתאם לתקנות בדבר חישוב עלות מים, המתפרסמות כדין מפעם לפעם, ובכפוף להוראות תקנות אלה.

(ב) עלויות מים שהתקנות בדבר חישוב עלות מים אינן חלות עליהן, יחושבו כפי שיוורה נציב המים.

(ג) בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות מערכת חלוקת המים.

תשלום היטל איזון
בהתאם לכמות
ולמסרת המים

3. (א) מפיק או ספק חייב בתשלום שיעורי היטל האיזון בעד כל כמות המים המופקת או המסופקת.

(ב) שיעורי ההיטל יהיו בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון ההפקה, ובהתאם להוראות תקנות אלה.

² ק"ת התשל"ו, עמ' 2415.

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם 14.50 שקלים למ"ק. או פחות מזה, ישלם היטל איוון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 1.70 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 2.10 שקלים למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 14.50 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 14.50 שקלים למ"ק.

5. (א) על מים לחקלאות שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חילופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 14.50 שקלים למ"ק. או פחות מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצה כלקמן:

- (1) בכל הארץ — 50 אגורות חדשות למ"ק;
 - (2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 40 אגורות חדשות למ"ק;
 - (3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית-שאן — 40 אגורות חדשות למ"ק.
- (ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית-שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 40 אגורות חדשות למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים, להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות חדשות למ"ק	כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית-שאן	40	2,000
עמק הירדן	40	2,000
עמק חרוד	50	2,000
עמק החולה	50	1,800
שפלת החוף	50	1,500
עמק זבולון	50	1,500
עמק יזרעאל	50	1,500

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיק או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איוון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 14.50 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לייצור תעשייתי

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 14.50 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 1.90 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 2.70 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 14.50 שקלים למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים עם ההיטל לא יעלו על 14.50 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים
ושירותים
ציבוריים

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 20.80 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 9.90 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 10.90 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 20.80 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 20.80 שקלים למ"ק.

הצמדת עלויות
המים והיטלי איוון
לתעריפי חשמל
לשאיבת מים

8. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום עלויות המים ושיעורי ההיטל הנקובים בתקנות אלה, יבואו עלויות ושיעורים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל; במפעלים המפיקים או מספקים מים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים המחייבת שימוש מיוערי באנרגיה, יהיה שיעור ההעלאה 0.25% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

גביית היטל
איוון מצרכן

9. (א) ספק החייב בתשלום היטל איוון על פי תקנות אלה רשאי לגבות מצרכניו, יחד עם מחיר המים, סכום השווה להיטל האיוון העולה בחלקה של כל יחידת מים המסופקת להם.

(ב) ספק אשר גבה מצרכניו מחיר מים בהתאם לתעריף שנקבע כדין, הכולל היטל איוון, לא יהיה רשאי לגבות מצרכניו סכום נוסף בשל היטל האיוון ששילם הספק.

(ג) חייב הספק בשל כמות המים שסיפק לצרכן, בהיטל איוון בסכום גבוה או נמוך יותר מזה שגבה מן הצרכן לפי תעריף כאמור, בתקנת משנה (ב), רשאים הספק והצרכן לקזז את התשלומים ביניהם בהתאם לכך.

מים מלוחים —
פסור מהיטל איוון

10. על מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות על פי קביעת נציב המים, לא יוטל היטל איוון, אלא אם נאמר אחרת בתקנות אלה.

ביטול

11. תקנות המים (היטל איוון), התשמ"ג—1983³ — בטלות.

פסח גרופר
שר החקלאות

כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984)
(חמ 27—3)

3 ק"ת התשמ"ג, עמ' 1122, 1408, 1798; התשמ"ד, עמ' 8, 160, 300, 540, 620, 868, 992.

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 8), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט—1978, במקום תקנה 2 יבוא:

החלפת תקנה 2

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

"שיעור תשלום מיוחד בהתאם למטרות המים

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים

המוקצה — 7.40 שקלים למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים

המוקצה — 37.20 שקלים למ"ק."

פסח גרופר
שר החקלאות

כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984)
(חמ 808—3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשל"ט, עמ' 305; התשמ"ד, עמ' 993.

תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 8), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט—1959, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ם—1980, במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

החלפת תקנות 5 ו-4

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 14.50 שקלים למ"ק, או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 14.50 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי).

"הענקות על מים לחקלאות ועל מים לייצור תעשייתי

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 20.80 שקלים למ"ק או יותר, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 20.80 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לצרכי בית).

שיעור ההענקה על מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים

פסח גרופר
שר החקלאות

כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984)
(חמ 28—3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 1698; התשמ"ד, עמ' 994.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות),

התשמ"ד-1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959¹, לאחר התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מקורות" — מקורות, חברת מים בע"מ, המספקת מים על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקה אותם בעצמה ובין עם קיבלה אותם מספק אחר;

"מפעלי מקורות" — מפעלים של מקורות באזורי הארץ השונים, שמתכונתם אושרה בידי נציב המים;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים ממקורות על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עמו, לרבות חברי בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצה;

"רשות מקומית" — עיריה או מועצה מקומית או מועצה אזורית, המספקת מים, לרבות מי שבא במקומן לענין הספקת מים בתחומיהן;

"נקודת מדידה" — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, לצורך עריכת החשבון בין מקורות והצרכן בעד הספקת המים;

"כמות מים מוקצה" — כמות המים המוקצה כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שימוש במים באזורי קיצוב;

"כמות מים מסופקת" — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"כמות מים נחרגת" — כמות המים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצה;

"שנה" — שנת כספים שתחילתה ב-1 באפריל וסופה ב-31 במרס שלאחריו.

הספקת מים
לפי תעריפים

2. (א) מקורות לא תספק מים אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

(ב) הוראות תקנות אלה עדיפות על כל הסכם שנעשה בין מקורות לצרכן לפני קביעת התעריפים הנקובים בתקנות אלה.

תעריפים כוללים
היטלי איוון,
הענקות ותשלום
מיוחד ואינם
כוללים מע"מ

3. התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, הענקות מקרן האיוון ותשלום מיוחד, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, הענקות מקרן האיוון ותשלום מיוחד, המתפרסמות כדין מפעם לפעם; התעריפים אינם כוללים מס ערך מוסף.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

4. התעריפים הנקובים בתקנות אלה לא יחולו על מים שמספקות רשויות מקומיות בתחום שיפוטן ואשר לגביהם חלות התקנות בדבר תעריפים למים ברשויות מקומיות, המתפרסמות כדין מפעם לפעם.

אי תחולה לגבי מים המסופקים על ידי רשויות מקומיות בתחום שיפוטן

5. החיוב בתעריפים הנקובים בתקנות אלה ייעשה בהתאם לקביעותיו של רשיון הפקה, לרבות מטרות המים המפורטות בו.

חיוב בתעריפים לפי רשיון הפקה

6. (א) צרכן חייב לשלם למקורות את מחיר המים בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה, בהתאם לחשבון שיוגש לו מאת מקורות.

התחשבות בין מקורות והצרכן

(ב) בתום כל שנה תגיש מקורות לצרכן חשבון בעד כמות מים נהרגת, אם היתה כזאת, בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה; מקורות רשאית להגיש חשבון כאמור גם לפני תום שנה, אם נוכחה בצריכה של כמות מים נהרגת.

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו כמפורט להלן:

התעריפים למים למטרות הצריכה השונות

1 מים לחקלאות		שם מפעל מקורות
תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרץ (שקלים למ"ק)	תעריף בחדשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)	
6.20	4.40	1.1 עמק הירדן
11.10	7.90	יסוד המעלה
11.50	8.20	כפר גלעדי
13.00	9.30	חולון
14.00	10.00	אורן-חדרה
14.90	10.60	קרן-בנא
		גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו-שפרעם, שימרון-הרי אפרים, מגדל-נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, גוש דן, השפלה*, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון
16.40	11.70	

* כולל שפלת לוד, שורק, נת.

1.2 בית שאן - מעיינות רמתניה		תעריף בכל חדשי השנה (שקלים למ"ק)
3.80		
5.20		
6.90		
7.80		
13.70		
14.10		
14.50		

רמת הגולן, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד,
אילת, פארן, עין יהב, עין בוקק

1.3 מים לבריכות דגים		תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק
שם מסעל מקורות		ראשונים לדונם (בשקלים למ"ק)	נוספים לדונם (בשקלים למ"ק)
בית-שאן — מעיינות		3.70	3.30
שפעה		6.70	6.30
יסוד המעלה		8.60	8.10

הערות: (1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 המ"ק הנוספים לדונם;

(2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הנוספים לדונם.

מים לתעשייה	שם בפעל מקורות	תעריף (שקלים למ"ק)
2	בית שאן — מעיינות	5.30
	עמק הירדן	7.00
	כפר גלעדי	10.40
	חולון	11.70
	אורן-חדרה	12.60
	קרן בנא	13.40
	יוטבתה	14.30
	רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, גולני, גליל מרכזי, עכו-שפרעם, שימרון-הרי אפרים, מגדל-נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, בית-שאן-קידוחים, גוש דן, השפלה*, אשתאול, שואבה, אשקלון, לכיש, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פארן, עין יהב, עין בוקק, נחל ציון, שדה רימון	14.50

מים לצריכה ביתית	שם בפעל מקורות	תעריף (שקלים למ"ק)
3	בית-שאן — מעיינות	13.30
	עמק הירדן	15.00
	כפר גלעדי	18.40
	חולון	19.70
	אורן-חדרה	20.60

רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, כפר הנשיא, קרן בנא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו-שפרעם, שימרון-הרי אפרים, מגדל-נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, בית שאן-קידוחים, גוש דן, השפלה*, אשתאול,

* כולל שפלת לוז, שורק, גת.

20.80

שואבה, לכיש, אשקלון, נגב, כורנוב, הר הנגב,
ערד אילת, פארן, יוטבתה, עין יהב, עין בוקק,
שדה עובדה, שדה רימון

4 התעריפים לכמות מים נחרגת

התעריפים בעד כמות מים נחרגת לחקלאות, לתעשייה ולצריכה ביתית, יהיו כדלקמן:

4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצה —
תוספת של 7.40 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות (1)
עד (3), לפי הענין.

4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה —
תוספת של 37.20 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות
(1) עד (3), לפי הענין.

הצמדת התעריפים
לתעריפי החשמל
לשאיבת מים

8. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, לאחר
אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום
התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של
העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף
לפני השינוי בתעריפי החשמל. במפעלי מקורות המפיקים או מספקים מים בגרביטציה
או בדרך אחרת שהכיר בה נציב המים, המחייבת שימוש מוערי באנרגיה, יהיה שיעור
ההעלאה 0.25% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי
החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

מפעל המנוהל
במשותף עם
תאגיד של
צרכנים

9. במפעל מקורות, שלידו קיים תאגיד של צרכנים המקיף את כל הצרכנים של מפעל
המים או מרביתם, הנוטל חלק פעיל בהנהלת המפעל ותורם, לדעת נציב המים, תרומה
ממשית לניהולו של מפעל מקורות, רשאי נציב המים להכיר בחישוב מאוני של הוצאות
המפעל, שהגישו לו ההנהלה המשותפת של המפעל, ואם חישוב זה מצביע על עודף
בהכנסות המפעל עקב גביית התעריפים המפורטים בתקנות אלה מעל לדרוש לכיסוי
הוצאותיו של המפעל, רשאי נציב המים להורות למקורות להחזיר לתאגיד של הצרכנים
את העודף האמור, במלואו או בחלקו.

החלת התעריפים
על ספקים
גדולים

10. שר החקלאות רשאי להתחיל הוראות תקנות אלה גם על ספק אחר, פרט למקורות,
המספק כמות מים שנתית שאינה גופלת מ-15,000,000 מ"ק.

סייג לתחולה

11. הוראות תקנות אלה לא יחולו על מים מותפלים, מי שפכים מטהרים, מי שטפונות,
ומים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות. על פי קביעת
נציב המים, אלא אם מצא נציב המים לנכון להתחיל תעריפים אלה, כולם או מקצתם על
סוגי מים כאמור.

ביטול

12. תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ג—1983² — בטלות.

פסח גרופר
שר החקלאות

כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984)
(חמ 807—3)

2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 1127, 1411, 1081; התשמ"ד, עמ' 11, 163, 303, 543, 623, 871 ו-995.

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה, "רשות מקומית" — עיריה או מועצה מקומית או מועצה אזורית, המספקת מים, לרבות מי שבא במקומן לענין הספקת מים בתחומיהן.

2. רשות מקומית לא תספק מים בתחום שיפוטה, אלא בהתאם לתעריפים, הנקובים בתקנות אלה.

3. (א) התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, המתפרסמות מפעם לפעם.

(ב) התעריפים הנקובים בתקנות אלה אינם כוללים מס ערך מוסף, פרט לתעריפים הנקובים בתקנה (1)4, הכוללים מס ערך מוסף.

4. התעריפים למים שמספקות הרשויות המקומיות, יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

1" לצריכה ביתית

בשקלים למ"ק

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם 51.10

1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם 80.50

1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף 129.50

1.1.4 משפחה המונה מעל 4 נפשות, הגרות ביחידת דיור, ושהצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש לרשות המקומית בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת);

הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1.1.5 בבתי משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

צריכת המים המשותפת שנתקבלה לאחר החלוקה כאמור, תיווסף לצריכה הביתית ותיחשב כחלק ממנה לענין פסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.3 לעיל.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

1.2 גינות נוי מרשקות —

1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים ליחידת דיור או מעל לכמות המוגדלת (ביחידת דיור בה מתגורר אדם אחד והוגשה לרשות המקומית בקשה על כך בכתב — מעל 5 מ"ק הראשונים)

27.70

1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפ-
רד — ההגבלה תהיה כדלקמן:

(א) בחדשים אפריל—מאי — 5 מ"ק לחודש;
בחדשים יוני—יולי — 12 מ"ק לחודש;
בחדשים אוגוסט—ספטמבר — 12 מ"ק לחודש;
בחדשים אוקטובר—נובמבר — 5 מ"ק לחודש;
או:

(ב) התפלגות חדשית אחרת, בהתאם לתנאים ול-
צרכים המיוחדים של הרשות המקומית ובלבד
שסך כל הכמות המוקצבת בחדשים אפריל—
נובמבר בלבד, לא תעלה על 68 מ"ק.

(ג) שיטת ההגבלה תהיה לפי החלטת הרשות המ-
קומית ובלבד שההחלטה תהיה אחת לגבי כלל
הצרכנים של הרשות המקומית.

1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח
למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין
קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע,
לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות
המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה
תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל עד
נובמבר בלבד.

1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח
למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר
באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש
בחדשים אפריל עד נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש
בחדשים דצמבר עד מרס.

1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, לפי הכמות
שנצרכה בפועל אך לא מעל ההגבלות, ובתקופות
המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי
הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד
לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.

1.2.2.1 מצאה רשות מקומית כי גינת נוי מושקית משמשת להנאת הציבור, רשאת היא לקבוע, על פי בקשה שתוגש לה בכתב, כי גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 יהיה 1000 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.

1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי הענין.

1.2.4 בבתי משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, יהיה גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 — 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור בבית המשותף ובלבד שסך כל השטח לא יעלה על שטח הגינה המצוי בפועל בבית המשותף.

1.2.5 בבתי משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2.6 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות משנה 1.1—1.2, לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה.

2 לתעשייה

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית — כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —

20.40

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל הכמות המוקצבת —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

27.80

מהכמות המוקצבת

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%

57.60

מהכמות המוקצבת

2.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו

בגבולות הכמות המוקצבת —

20.40 כאשר מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית
כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים —
אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק —

המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה למעט מע"מ ובתוספת 5.90 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

27.80 כאשר מרבית כמות המים לתעשייה מופקת בידי הרשות המקומית —
בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת
57.60 בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת
כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —

המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 7.40 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 37.20 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

2.3 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה
81.10

2.4 לבניה באתרי הבניה —

2.4.1 באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה
58.20

2.4.2 באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה
58.20

2.4.3 בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה
58.20

2.4.4 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין

65.60

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין

95.40

3 לחקלאות

- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
כאשר כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית —
מפורט בטבלה שלהלן:

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		
41.40	11.60	4.20	מרעצה אוורית עמק הירדן
			עיריית חדרה; מועצות מקומיות: אליכין, בני-ימינה, זכרון יעקב, יסוד המעלה, מנחמיה, פרדס חנה—כרכור, עתלית
47.10	17.30	9.90	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; מועצה אוורית נעמן, מועצות מקומיות: אבן יהודה, גלגוליה, טייבה, פקיעין, פרדסיה, קלנסואה, שבי ציון
51.20	21.40	14.00	עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח תקוה, ראשון לציון, רמלה, רחובות; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, רעננה, תל מונד
51.70	21.90	14.50	כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל
51.70	21.90	14.50	

- 3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים שממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו. בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מרבית המים לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המים שממנו

מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 5.50 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 7.40 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 37.20 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

3.3 למשקי עזר —

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות משנה 3.1 ו-3.2, לפי הענין.

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

4.1 למוסדות חינוך ממלכתיים ופרטיים — בשקלים למ"ק

63.80 (א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

63.80 בגבולות הכמות המוקצבת

127.10 מעל לכמות המוקצבת

4.2 לבתי חולים —

63.80 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

63.80 בגבולות הכמות המוקצבת

127.10 מעל לכמות המוקצבת

4.3 לבתי מלון —

46.40 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

46.40 בגבולות הכמות המוקצבת

מעל לכמות המוקצבת —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

53.90 מהכמות המוקצבת

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%

87.10 מהכמות המוקצבת

4.4 למיתקני בטחון —

63.80 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

63.80 בגבולות הכמות המוקצבת

127.10 מעל לכמות המוקצבת

4.5.1 לגיגון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית —

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה 27.80

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת 27.80

מעל לכמות המוקצבת 83.10

4.5.2 לגיגון נוי מושקות, פרט לגיגון ציבורי ופרט לגיגון

נוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים

לגיגון הנוי נמדדים בנפרד —

(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה

1.2.1.1 עד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות

לכל 100 מ"ר של גינה 27.70

(ב) מעבר להגבלות 75.90

4.6 למיתקני תחבורה —

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה 90.40

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת 90.40

מעל לכמות המוקצבת 151.90

4.7 למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא

פורטו במקום אחר בתקנות אלה 64.70

4.8 למכבסות 64.70

4.9 לחנויות דגים 64.70

4.10 לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות 64.70

4.11 לבתי עלמין 41.40

4.12 למסעדות, בתי קפה, מוזונים ואולמי חתונות 92.80

4.13 לחנויות, עסקים ומשרדים 127.30

4.14 לכל שימוש אחר, שלא פורט בתקנות אלה 118.30

5 דמי שימוש קבועים

5.1 לצריכה ביתית — 155 שקלים לחודש.

5.2 (1) צרכן המשתמש בכמות של 3 מ"ק לחודש או למטה מזה לצריכה ביתית, ישלם

אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן המשתמש בלמעלה מ-3 מ"ק לחודש לצריכה ביתית, ינוכו דמי השימוש

הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים בתקנה 1 לעיל, לפי הענין.

5.3 לכל שאר השימושים — 310 שקלים לחודש.

5.4 (1) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום הנופל מ-310 שקלים לחודש, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום העולה על 310 שקלים לחודש, יגונו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, כאמור.

5. (א) רשות מקומית תגבה את התעריפים המפורטים בתקנות אלה אך ורק על פי קריא מדי-מים שנעשה אחת לחודשיים לפחות בהתאם לתקנות מדידת מים (מדי מים), התשל"ו-1976², ובצמוד להודעה לצרכנים על תצורות המים שלהם כאמור באותן תקנות, אחת לחודשיים לפחות; לא תגבה רשות מקומית תעריפי מים לפי תקנות אלה בכל דרך אחרת.

(ב) בלי לפגוע באמור בתקנת משנה (א) רשאית רשות מקומית לנקוט דרכי גביה אחרות, באישור מראש של נציב המים, לצרכי ניסוי ובדיקה, לשם יעול שיטות גביה.

6. (א) רשות מקומית רשאית לגבות מצרכן של מים לתעשיה, לשירותים ולשירותים ציבוריים את התעריפים המפורטים בתקנה 4(2) ו-4(4), לפי לענין, בהתאם לכמות המים שנצרכה בפועל בתקופת החיוב ולפי התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

(ב) בסוף כל שנה תבדוק הרשות המקומית את צריכת המים של צרכן כאמור בתקנת משנה (א), ואם יימצא כי הצרכן חרג מכמות המים השנתית שהוקצבה לו ברשיון ההפקה, רשאית הרשות המקומית לחייב את הצרכן, לגבי כמות המים הנחרגת, בהפרש שבין התעריף שנקבע לכמות שמעל לכמות המוקצבת לבין התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

7. (א) רשות מקומית אשר אינה ממלאה אחר הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, רשאי שר החקלאות, בהסכמת שר הפנים, לבטל תחולתן של תקנות אלה לגביה.

(ב) מצאה רשות מקומית כי התעריפים הנקובים בתקנות אלה, כולם או מקצתם, אינם מתאימים לעלויות המים שלה או לצרכיה, רשאית היא לפנות לשרי הפנים והחקלאות בבקשה מנומקת להרשות לה להתקין חוק עזר בתחומיה, אשר יקבע תעריפים שונים מן האמור בתקנות אלה, כולם או מקצתם.

(ג) אישרו שרי הפנים והחקלאות את הבקשה, רשאים הם להתיר לרשות המקומית להתקין חוק עזר, אשר יחול בתחומיה במקומם של התעריפים המפורטים בתקנות אלה, במלואם או בחלקם, הכל בהתאם לענין.

(ד) מצא שר החקלאות כי עלויות המים של רשות מקומית מסוימת מצדיקות קביעת תעריף מיוחד למים לחקלאות או לתעשיה השונה מן האמור בתקנות אלה, רשאי הוא, בהסכמת שר הפנים, לקבוע לאותה רשות מקומית תעריף אחר לאותם מים וזאת על פי פניית צרכנים של מים כאמור באותה רשות מקומית.

גביה על פי קריא מדי מים

מים לתעשיה, לשירותים ושירותים ציבוריים — חישוב שנתי

ביטול תחולת התקנות

2 ק"ת התשל"ו, עמ' 1116.

8. (א) מצאה רשות מקומית כי מד-מים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת ולא ניתן לקבוע את צריכת המים של הצרכן, רשאית היא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים, שנקבעה לפי הצריכה הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לתקופה שבה מד-המים לא פעל כהלכה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי הצריכה של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, הכל על פי החלטת הרשות המקומית, ובלבד שבתקופה שעליה מסתמכים לצורך החיוב היתה מדידה תקינה של צריכת המים.

(ב) במקום שלא הותקן מד-מים, ייעשה החיוב כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית —

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור — לפי 12 מ"ק לחודש לפי החלוקה הנקובה בתקנה 4(1.1) עד 4(1.4);

1.2 במקום שיש אישור של הרשות המקומית, שאין אפשרות להתקין בו מד-מים, וגודל יחידת הדיור אינו עולה על 50 מ"ר ומתגוררות בה לא יותר מאשר שתי נפשות, ייעשה החיוב לפי 8 מ"ק לחודש; אם באותה יחידת דיור מתגוררת רק נפש אחת — לפי 5 מ"ק לחודש; כל זאת, לאחר שהוגשה לכך בקשה בכתב;

1.3 לגינות נוי מושקות, לפי גודל השטח ולפי האזור — הכל כמפורט בתקנה 4(1.2) עד 4(1.3);

(2) לשירותים ושירותים ציבוריים — לפי 5 מ"ק לחודש.

(3) למלאכה ותעשייה ועירה, כמשמעותם בתקנה 2.3 — לפי 10 מ"ק לחודש.

הצמדת התעריפים
לתעריפי החשמל
לשאיבת מים

9. הוחלט כדיון על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים, לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

עיוול סכום
החיוב

10. רשות מקומית רשאית, בחשבון שהיא שולחת לצרכן לפי תקנות אלה, לעגל את סכום החיוב הסופי לשקל הקרוב; סכום של חצי שקל יעוגל כלפי מעלה.

עדיפות על
חוקי עזר

11. זולת אם נאמר אחרת בתקנות אלה, הוראות תקנות אלה עדיפות ובאות במקומן של כל הוראה או קביעה בחוקי עזר של רשויות מקומיות, הסותרות או שאינן בהתאמה לאמור בתקנות אלה; אין הוראות תקנות אלה פוגעות או גורעות מהוראות אחרות הכלולות בחוקי עזר.

סייג לתחולה

12. הוראות תקנות אלה לא יחולו בתחום עיריית אילת.

ביטול

13. תקנות המים (תעריפי מים ברשויות המקומיות), התשמ"ג-1983 — בטלות.

פסח גרופר
שר החקלאות

כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984)
(חמ 29-3)

3 ק"ת החשמ"ג, עמ' 1131, 1413, 1803; התשמ"ד, עמ' 13, 165, 305, 545, 625, 873, 997.

תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. עיריית אילת (להלן — העירייה) לא תכפק מים בתחום שיפוטתה אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

אספקת מים
לפי תעריפים

2. (א) התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, המתפרסמות מפעם לפעם.

התעריפים כוללים
היטלי איוון
ואינם כוללים
מס ערך מוסף

(ב) התעריפים הנקובים בתקנות אלה, פרט לתעריפים הנקובים בתקנה 3(1), אינם כוללים מס ערך מוסף.

3. התעריפים למים שמספקת העירייה יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

תעריפי מים
חדשים

1" לצריכה ביתית

בשקלים ל"מ"ק

1.1 לצרכי בית לכל יחידת דיור —

1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם 51.10

1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם 80.50

1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף

1.1.4 משפחה המונה מעל ל-4 נפשות הגרה ביחידת דיור

ושהצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק תהיה

זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל נפש נוספת

ל-4 במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1 לאחר שתוגש

לרשות המקומית בקשה לכך בכתב (להלן — כמות

מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור

תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1,

לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1.1.5 בבתי משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה

אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים

לחימום יומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק

צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור

בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החד-

רים, על פי החלטת הרשות המקומית. צריכת המים

המשותפת שנתקבלה לאחר החלוקה כאמור, תיווסף

לצריכה הביתית ותיחשב כחלק ממנה לענין פסקאות

משנה 1.1.1—1.1.3 לעיל.

1.2 עבור מים לשימוש במצננים מדבריים הפועלים על

מים בהגבלה של 12 מ"ק לחודש ליחידת דיור,

בחדשים אפריל—אוקטובר בלבד ומעל ל-8 מ"ק

הראשונים ליחידת דיור או מעל לכמות המוגדלת

45.90

¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

1.3.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה ומעל ל-8 מ"ק הראשונים ליחידת דיור, או מעל לכמות המוגדלת ומעל לכמות למצנן מדברי הפועל על מים

27.70

1.3.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, לפי הכמות שנצרכה בפועל אך לא מעל ההגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה

27.70

1.3.3 מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2, ו-1.3.1, לפי הענין.

1.3.4 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, יהיה גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.3.1 ו-1.3.2 — 500 מ"ר לכל יחידת דיור בבית המשותף ובלבד שסך כל השטח לא יעלה על שטח הגינה המצוי בפועל.

1.3.5 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.3.6 החיוב בתעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות משנה 1.1 עד 1.3.5, לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה.

2 לתעשייה

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —

20.40

בגבולות הכמות המוקצבת

252.50

מעל הכמות המוקצבת

2.2 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה

58.20

2.3 לבניה באתרי הבניה

2.3.1 באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה

58.20

2.3.2 באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה

58.20

58.20	2.3.3	בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה
65.60	2.3.4	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין
95.40		בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין
	3	לחקלאות
20.00	3.1	לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה — בגבולות הכמות המוקצבת
253.50		מעל הכמות המוקצבת
	4	לשירותים ושירותים ציבוריים
63.80	4.1	למוסדות חינוך — ממלכתיים ופרטיים
		(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה
63.80		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — בגבולות הכמות המוקצבת
255.80		מעל הכמות המוקצבת
	4.2	לבתי חולים —
63.80		(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — בגבולות הכמות המוקצבת
255.80		מעל הכמות המוקצבת
	4.3	לבתי מלון —
46.40		(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — בגבולות הכמות המוקצבת
255.80		מעל הכמות המוקצבת
	4.4	למיתקני בטחון —
63.80		(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — בגבולות הכמות המוקצבת
255.80		מעל לכמות המוקצבת

4.5.1 לגיגון ציבורי מושקה, הגמצא בחזקת העיריה או רשות ממלכתית —

27.80 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

27.80 בגבולות הכמות המוקצבת

255.80 מעל לכמות המוקצבת

4.5.2 לגיגון נוי מושקות, פרט לגיגון ציבורי ופרט לגיגון נוי מושקות המאזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים לגיגון הנוי נמדדים בנפרד —

(א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גיגון, במשך כל השנה

27.70

255.80 (ב) מעבר להגבלה

למיתקני תחבורה — 4.6

90.40 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

90.40 בגבולות הכמות המוקצבת

255.80 מעל לכמות המוקצבת

4.7 למוסדות ציבור ומוסדות של העיריה, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה

64.70

4.8 למכבסות

64.70

4.9 לחנויות דגים

64.70

4.10 לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות

64.70

4.11 לבתי עלמין

41.40

4.12 למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות

92.80

4.13 לחנויות, עסקים ומשרדים

127.30

4.14 לכל שימוש אחר שלא פורט בתקנות אלה

281.90

5 דמי שימוש קבועים

5.1 לצריכה ביתית — 155 שקלים לחודש.

5.2 (1) צרכן המשתמש בכמות של 3 מ"ק לחודש או למטה מזה לצריכה ביתית, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן המשתמש בלמעלה מ-3 מ"ק לחודש לצריכה ביתית, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים בתקנה 1 לעיל, לפי העניין.

5.3 לכל שאר השימושים — 310 שקלים לחודש.

5.4 (1) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום הנופל מ-310 שקלים לחודש; ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום העולה על 310 שקלים לחודש, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, כאמור.

4. (א) העירייה תגבה את התעריפים המפורטים בתקנות אלה אך ורק על פי קריא מדוימים, שתיעשה אחת לחדשיים לפחות, בהתאם לתקנות מדידת מים (מדי מים), התשל"ו-1976², ובצמוד להודעה לצרכנים על תצורות המים שלהם, כאמור באותן תקנות, אחת לחדשיים לפחות; לא תגבה העירייה תעריפי מים לפי תקנות אלה בכל דרך אחרת.

(ב) בלי לפגוע באמור בתקנת משנה (א), רשאית העירייה לנקוט דרכי גביה אחרות, באישור מראש של נציב המים, לצרכי ניסוי ובדיקה, לשם ייעול שיטות גביה.

5. (א) העירייה רשאית לגבות מצרכן של מים לתעשייה, לשירותים ולשירותים ציבוריים, את התעריפים המפורטים בתקנה 3(2) ו-4(4), לפי הענין, בהתאם לכמות המים שנצרכה בפועל בתקופת החיוב ולפי התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

(ב) בסוף כל שנה תבדוק העירייה את צריכת המים של צרכן כאמור בתקנת משנה (א), ואם יימצא כי הצרכן חרג מכמות המים השנתית שהוקצבה לו ברשיון ההפקה, רשאית העירייה לחייב את הצרכן, לגבי כמות המים הנחרגת, בהפרש שבין התעריף שנקבע לכמות שמעל לכמות המוקצבת לבין התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

6. (א) מצאה העירייה כי מדמים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת ולא ניתן לקבוע את צריכת המים של הצרכן, רשאית היא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים, שנקבעה לפי הצריכה הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לתקופה בה מד המים לא פעל כהלכה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי הצריכה של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, הכל על פי החלטת העירייה, ובלבד שבתקופה שעליה מסתמכים לצורך החיוב, היתה מדידה תקינה של צריכת המים.

(ב) במקום שלא הותקן מדמים, ייעשה החיוב כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית:

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

(א) בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר — לפי 25 מ"ק לחודש, לפי החלוקה הנקובה בתקנה 3(1.1) עד 3(1.4);

(ב) בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס — לפי 12 מ"ק לחודש, לפי החלוקה הנקובה בתקנה 3(1.5) עד 3(1.8);

1.2 לגינות נוי מושקות — לפי גודל השטח, כמפורט בתקנה 3(1.2.1);

(2) לשירותים ולשירותים ציבוריים — לפי 5 מ"ק לחודש.

7. לא מילאה העירייה אחר הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, רשאי שר החקלאות בהסכמת שר הפנים לבטל תחולתן של תקנות אלה לגביה.

2 ק"ת התשל"ו, עמ' 1116.

גביה על פי קריא מדוימים

מים לתעשייה, לשירותים ושירותים ציבוריים — חישוב שנתי

הערכה של צריכת המים

ביטול תחולת התקנות

8. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאת בתעריפי החשמל לשאיבת מים, לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

9. הערייה רשאית, בחשבון שהיא שולחת לצרכן לפי תקנות אלה, לעגל את החיוב הסופי לשקל הקרוב; סכום של חצי שקל יעוגל כלפי מעלה.

10. הוראות תקנות אלה עדיפות ובאות במקומן של כל הוראה או קביעה בחוקי עזר של העירייה, הסותרות או שאינן בהתאמה לאמור בתקנות אלה; אין הוראות תקנות אלה פוגעות או גורעות מהוראות אחרות הכלולות בחוקי העזר.

11. תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת), התשמ"ג—1983* — בטלות.

ביטול

פסח גרופר
שר החקלאות

כ"ח באדר ב' התשמ"ג (1 באפריל 1984)
(חמ 30—3)

3 ק"ת התשמ"ג, עמ' 1139; 1419; 1809; התשמ"ד, עמ' 19, 171, 311, 551, 631, 879, 1003.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי להתקנת

מערכת גז מרכזית) (תיקון מס' 2), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי להתקנת מערכת גז מרכזית), התשל"ח—1978², במקום סעיפים 1 עד 9 יבוא:

שינוי התוספת

טור ב'
השכר בשקלים ליחידת דיור
מחולק באופן יחסי

טור א'
השירות

1. התקנת צינור מרכזי או דירתי —

143 לכל מטר	(א) צינור נחושת 1/4" שקטרו החיצון 6.3 מ"מ עד 6.6 מ"מ
163 לכל מטר	(ב) צינור נחושת 5/16" שקטרו החיצון 7.9 מ"מ עד 8.3 מ"מ
185 לכל מטר	(ג) צינור נחושת 3/8" שקטרו החיצון 9.3 מ"מ עד 9.6 מ"מ
199 לכל מטר	(ד) צינור נחושת שקטרו החיצון 9.6 מ"מ עד 10.2 מ"מ

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ק"ת התשל"ח, עמ' 635; התשמ"ד, עמ' 293.

(ה) צינור $1\frac{1}{2}$ " שקטרו החיצון מ"מ 12
עד 12.9 מ"מ —

(1) משקל לא פחות מ-358 גרם עובי

דופן לא פחות מ-1.1 מ"מ

(2) משקל לא פחות מ-274 גרם

(3) משקל לא פחות מ-265 גרם

ועובי הדופן מילימטר אחד

(ו) צינור נחושת $\frac{3}{4}$ " שקטרו החיצון 19

מ"מ ומשקלו לא פחות מ-540 גרם

(ז) צינור פלדה $\frac{3}{8}$ " שקטרו החיצון 9.5
מ"מ

2. הטמנת צינור מרכזי בקרקע בעומק 60 ס"מ

לפחות, כולל חפירה, חיצוב, כיסוי, סגירה
וריצוף

3. הטמנת צינור מרכזי בקרקע בעומק 60 ס"מ

לפחות, ללא חפירה, חיצוב, כיסוי, סגירה
וריצוף

4. הטמנת צינור מרכזי או דירתי מתחת לריצפה

בשרוול הגנה

5. הטמנת צינור דירתי או מרכזי בקיר בשרוול

הגנה

6. חיצוב מעבר לצנרת

7. מחליף אוטומטי בעל כושר אספקה של 6

ק"ג גז לשעה

8. מחליף אוטומטי בעל כושר אספקה של 20

ק"ג גז לשעה

9. התקנת ציוד במרכז האספקה ובריכוז המונים

2. תחילתו של צנ זה ביום כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984).

תחילה

כ"ד באדר ב' התשמ"ד (28 במרס 1984)

(חמ 565-3)

גדעון פת

שר התעשייה והמסחר

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחיר למצות ולקמח מצה כשרים לפסח התשמ"ד), התשמ"ד-1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 6 ו-16ב לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-
1957 (להלן — החוק), אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

"מצרך" — מצרך מהמצרכים המפורטים בתוספת;

"מצות" — מצות כשרות לפסח התשמ"ד;

"קמח מצה" — קמח מצה כשר לפסח התשמ"ד;

"המועד הקובע" — יום כ"ב באדר ב' התשמ"ד (26 במרס 1984);

"יצרן", "סיטונאי" ו"קמעונאי" — אדם שעסקו או חלק מעסקו הוא ייצור של מצרך או
מסחר סיטוני או קמעוני בו, לפי הענין;

"ייצור" — לרבות אריות מצרך;

"מע"מ" — מס ערך מוסף כמשמעותו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.

קביעת מחיר
מרבי

2. המחיר המרבי למצרך באריזה ובכמויות נקוב בטורים ב' וג' לתוספת הוא נקוב
בטור ד' לצידו של המצרך.

איסור העלאת
מחירים

3. (א) לא ימכור יצרן, סיטונאי או קמעונאי במועד הקובע מצרך שלא נקבע לגביו
מחיר מרבי לפי סעיף 2, במחיר העולה על המחיר היציב, אלא על פי היתר לפי פרק שני 1
לחוק.

(ב) היה מקובל במועד הקובע מתן הנחה במחיר המצרך, דרך כלל או בתנאים
מסוימים, לא ימכור יצרן, סיטונאי או קמעונאי אותו מצרך, דרך כלל או בתנאים כאמור,
לפי הענין, במחיר העולה על המחיר היציב לאחר מתן הנחה כאמור.

תוקף

4. תקפו של צו זה מיום כ"ב באדר ב' התשמ"ד (26 במרס 1984) עד יום כ"ה בניסן
התשמ"ד (27 באפריל 1984).

תוספת

(סעיף 2)

המחיר בשקלים במכירה — טור ד'		טור ג' הכמות בקילוגרמים	טור ב' האריזה	טור א' המצרך
לצרכן כולל מע"מ	לקמעונאי ללא מע"מ			
375	300	2.50	חבילה	מצה
165	132	1.00	שקית	קמח מצה

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר

י"ז באדר ב' התשמ"ד (21 במרס 1984)
(חמ 370-3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

**צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב)
(תיקון מס' 3), התשמ"ד—1984**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957,¹
אני מצווה לאמור :

1. במקום התוספת לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב),
התש"ל—1970,² יבוא :

"תוספת

(סעיף 22)

טור א' השירות	טור ב' המחיר המרבי בשקלים
1. בדיקת פליטת עשן מרכב דיזל בעל סרן אחורי אחד	780
2. בדיקת פליטת עשן מרכב דיזל בעל שני סרנים אחוריים	1180
3. (א) בדיקה שנתית של רכב פרטי, אופנוע, מוניית, טרקטור, רכב עבודה או רכב מסחרי, שמשקלו הכולל המותר מעל 8000 ק"ג, בתחנת בדיקה מאושרת	720
(ב) בדיקה חוזרת	360
4. (א) בדיקה שנתית של רכב מסחרי שמשקלו הכולל המותר מעל 8000 ק"ג או אוטובוס, בתחנת בדיקה מאושרת	1070
(ב) בדיקה חוזרת	540
(ג) בדיקת פליטת עשן בטרקטור בשיטת האצה חפזית והתקנת מגופה, בתחנת בדיקה מאושרת	"470

חיים קורפו
שר התחבורה

כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984)
(חמ 291—3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ק"ת התש"ל, עמ' 2186; התשמ"ד, עמ' 319 ו-759.